

Dopis

Můj dopis nebude určen ani vnučce, ani mému vnukovi. Oba jsou ve věku, kdy svoje rodiny i pracovní zařazení mají. Svě děti zajišťují vzděláním i výchovou. Já se jen mohu pyšnit jak rostou, ale hlavně jaké možnosti pro život mají.

Tento dopis je určen mé nejmilejší pravnučce a to hlavně proto, že má zítra 18-té narozeniny. Co znamenají pro ní a co pro mne tyto narozeniny. Co znamenají pro ní a co pro mne tyto narozeniny, které jsou krokem do života. Jsou tak neskutečně rozdílné, ale hlavně propastně vzdálené. Moje rady pro život by byly zastaralé, směšné a pro dnešní dobu nepřijatelné. Nerozumím této době, tedy hlavně technickým věcem, ale i těm mezilidským. Proto já radit nemohu, ale co mohu, je vlastně jen přání, aby se ti vyhnulo to, čemu jsem já v tvých letech byla nejen svědkem, ale i prožila tu válečnou dobu. Ta se na mladých lidech provinila nejvíce. Zavřeli nám vysoké školy, byl nedostatek naprosto všeho po čem mládí touží. Po válce další režim, který nám mladým vzal volnost i svobodu.

Proto jsem já, moje holčičko šťastná, že ty tvoje osmnáctiny jsou pravým opakem těch mých. Moje dveře ke všemu byly uzavřeny, ty tvé jsou dokořán otevřené. Je jen a jen na tobě, abys ten svůj život, to poslání, které jsi si určila měl ten správný směr a cíl. Jednej v životě tak, abys nemusela nikdy studem klopit zrak a mohla se každému podívat do očí.

Přeji ti k narozeninám, ale hlavně aby ten krok do života byl co nejčestnější, nejúspěšnější a zdravě krásný.

To si přeji a to mi opravdu věř, že je to přímo ze srdce

Tvá prababička

Tomora' Anna

